

OESCH, Karl *Lennart*, ritari no. 131

Kenraaliluutnantti, yleisesikuntaupseeri

Ritari 131, 26.6.1944, kenraaliluutnantti, Kannaksen joukkojen komentaja KaJoKE

Syntyi: 8.8.1892 Viipurin läänin Pyhäjärvellä

Kuoli: 28.3.1978 Kiljavalla

Vanhemmat: tehtailija Christian Oesch ja Anna Barbara Stegman

Puoliso: Aitanga Niskanen ,k. 1972

Lapset: Karl Christian (1921) majuri, ekonomi, k. 2011

Ann-Mari (1922) Oesch-Sahiniemi, ekonomi, Tampere

Ylioppilas Sortavalan reaalilyseo 1911, opiskeli luonnontieteitä Helsingin yliopiston filosofisen tiedekunnan fyysis-matemaattisessa osastossa 1911–15, opintokomennus Ranskaan seuraamaan upseerien täydennyskursseja ja tutustumaan eri aselajeihin ja joukko-osastoihin 1923–24, Ranskan Sotakorkeakoulu Ecole Supérieure de Guerre Pariisissa 1924–26, yleisesikuntaupseerin arvo 30.12.1926, Turun yliopiston filosofian kunniatohtori 1960.

Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27 (1.K) 1915–18, Pfadfinfer-kurssi, oberzugführer 1917, komennettiin Suomeen värväystehtäviin 1916, palasi pataljoonaan 1917, kouluttajana useilla erikoiskursseilla 1917, Sotakoulun A-kurssi Libaussa 1917, 1. maailmansota: Misse-joki. Saapui jääkärien pääjoukon mukana Vaasaan 25.2.1918.

Esikuntapäällikkö VuorPr 1918, osastopäällikkö YE tiedusteluosasto 1918, KJP/VuorPr komentaja 1918–20, esikuntapäällikön apulainen SotavE 1920, VR komentaja 1920–23, SKK johtaja 1926–29, 1.D komentaja 1929–30, YE päällikkö 1930–39 ja 1940, II AK komentaja 1940–41, YE päällikkö 1944, AK komentaja 1944–45, evp 10.9.1945.

Puolustuslaitoksen asevelvollisuuskomitean jäsen 1920, armeijan liikuntakasvatuskomitean puheenjohtaja 1920, puolustuslaitoksen järjestelykomitean jäsen 1922, 3.D:n kunniatuomioistuimen puheenjohtaja 1922, puolustuslaitoksen määrävahvuuskomitean jäsen 1922–23, puolustuslaitoksen uudelleenjärjestelyä suunnittelemaan asetetun toimikunnan puheenjohtaja 1930, Korkeimman Oikeuden sotilasjäsen 1930, jalkaväen harjoitusohjesääntöä sekä kenttäohjesäännön II osaa laatimaan asetetun toimikunnan puheenjohtaja 1930–31, Puolustusneuvoston jäsen 1931–39, ilmavoimien oloja tutkimaan määrätyn komitean puheenjohtaja 1932, Suomen edustaja aseistuksen rajoittamis- ja supistamiskonferenssissa Genevessä 1932, Suomen armeijan edustajana Lützenin taistelun 300-vuotismuistojuhlissa Ruotsissa 1932 ja marsalkka Pilsudskin hautajaisissa Puolassa 1935.

Vapausota: pataljoonankomentaja 4.JääkR, Rautu, Raasuli.

Talvisota: YE päällikkö PM 1939–40, RannikkoR komentaja 1940, Mikkeli, Viipurinlahti.

Jatkosota: IV AK komentaja 1941–42, AunR komentaja 1942–44, Kannaksen joukkojen komentaja KaJoKE 1944, Karjalan kannas, Aunuksen kannas.

II sisäasiainministeri 1932, Suomen Maanviljelijäin Kauppa Oy:n sivuliikkeiden tarkastaja 1949–51, Oy Etelä-Esplanadikatu 2:n isännöitsijä Helsingissä 1951–78.

Jääkäriliiton johtokunnan jäsen 1921, Hallansäätiön puheenjohtaja, Upseerien Ampumayhdistyksen johtokunnan jäsen, Upseeriliiton varapuheenjohtaja 1926–27 ja puheenjohtaja 1927–33, Sotilasaikakauslehden päätoimittaja 1927–39, Suomen Sotatieteellisen Seuran puheenjohtaja 1929–30, Suomen Ratsastusliiton johtokunnan jäsen, Suomen Ratsastajainliiton liittovaltuuston puheenjohtaja 1933–37, Helsingin Ratsastajat ry:n puheenjohtaja 1933–37, Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan hallituksen jäsen 1932–46, Sotamuistoyhdistyksen perustajajäsen, puheenjohtaja 1957–64, Kansa taisteli – miehet kertovat - lehden päätoimittaja 1964–74, Upseeriliiton kunniajäsen 1956, Suomen Sotatieteellisen Seuran kunniajäsen 1964, Karjalaisen osakunnan kunniajäsen.

Ylennykset:

Kapteeni 11.2.1918, majuri 30.5.1918, everstiluutnantti 16.5.1921, eversti 6.12.1925, kenraalimajuri 14.8.1930, kenraaliluutnantti 6.12.1936.

Kunniamerkit:

VR SR mk, VR 1 rt tlk, VR 1 rt mk, MR 2, VR 1 mk, K SVR 1, VR 4 mk, K SVR 2, R SVR 1, Sk Ar, Vs mm sk, Ts mm, Js mm, RUL am, PrRr 2, SaksMskr, K TanskDR 1, Puol kult Ar, K RuotsMR suurr, K RanskKL, K NorPOR 1, K RuotsPTR 1, K PuolPRR suurr, LatvKTR suurr, VirSkKtR 1, SaksRR 1 ja RR 2, Kult Saks risti, Jm

Vapaudenristin Suurristi miekkojen kera

1. lk Vapaudenristi rintatähtineen miekkojen ja tammenlehvän kera

1. lk Vapaudenristi rintatähtineen miekkojen kera

Vapaudenristin 2.lk Mannerheim-risti

1. lk Vapaudenristi miekkoineen

Suomen Valkoisen Ruusun 1. lk. komentajamerkki

4. lk Vapaudenristi miekkoineen

Suomen Valkoisen Ruusun 2. lk komentajamerkki

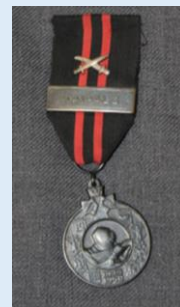
Suomen Valkoisen Ruusun 1. lk ritarimerkki

Suojeluskuntain rautainen ansioristi

Vapaussodan muistomitali soljen kera

Talvisodan muistomitali miekkojen ja soljen kera

Jatkosodan muistomitali

RUL:n kultainen ansiomitali

Preussin 2. luokan rautaristi

Saksan maailmansodan 1914-1918 kunniaristi

Tanskan Dannebrogin 1lk. komentaja

Puolan kultainen ansioristi

Ruotsin Miekkaritarikunnan suuristin komentaja

Ruotsin Miekkaritarikunnan 1. lk. komentaja

Norjan Pyhän Olavin ritarikunnan 1 lk. komentaja

Ruotsin Pohjantähden Ritarikunnan 1. lk komentaja

Puolan Polonia Restituta suuristi

Latvian Kolmen Tähten komentaja 1. luokka (suuristi)

Viron Kotka-ritarikunta 1. luokka

Saksan 1. luokan rautaristi

Saksan 2. luokan rautaristi

Saksan Ristin ritarikunnan kultainen risti

Jääkärimerkki

Ranskan Sotakorkeakoulun kurssimerkki
Ecole Supérieure de Guerre
Si Vis Pacem Para Bellum

Ranskan kunnialegioonan komentaja

RITARIKSI NIMITTÄMINEN JA PERUSTELUT

”Ylipäällikkö on pvm:llä 26.6.44 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi kenraaliluutnantti Karl Lennart Oesch’in.

Kenraaliluutnantti Oesch on tämän sodan aikana jo kolmasti johtanut ratkaisevia operatioita erittäin suurella taidolla ja menestyksellä. Ensimmäisen kerran hyökkäysvaiheen aikana, kun hän komensi Länsi-Kannaksella toimivia joukkoja, jolloin hänen johdolla saarrettiin Viipurin suunnassa taistelevat vihollisvoimat ja vallattiin Karjalan pääkaupunki. Toisen kerran hän johti operatioita Aunuksessa torjuen vihollisen kelirikko-*hyökkäyksen* 1942 sille raskain tappioin. Vihdoin nyt käytävässä ankarassa puolustustaistelussa on kenraaliluutnantti Oesch menestyksellisesti johtanut puolustusoperatioita ylivoimaista vihollista vastaan sekä torjunut sen yhäti jatkuvat, keskitetyt läpimurtoyrietykset.”

VIIMEINEN LEPOSIJA: HELSINKI, Hietaniemen hautausmaa

Sijainti: 60°10'02.1"N 24°55'00.3"E
60.167250, 24.916750